

forlig, så jeg skal gerne kæmpe videre for at få forligskredsen overbevist om, at vi godt kan, om jeg så må sige, bide til bolle umiddelbart efter sommerferien på de to forslag, altså 30.000-kroners-forslaget og forslaget om at forlænge dagpengeperioden.

Men også jeg vil komme med et lille hjertesuk her på falderebet: Tænk, hvis vi kunne være lige så entusiastiske og lige så energiske på efterspørgselssiden, som vi er på udbudssiden, at vi kunne gå ud og vitterlig gøre noget for, at arbejdsgiverne tilrettelagde en personalepolitik, hvor man ikke fyrer medarbejdere, når de er blevet lidt ældre, men faktisk også ansætter folk, der er blevet lidt grå i toppen.

Det synes jeg faktisk er en lige så vigtig diskussion som den, vi skal tage om efterlønns fremtid, som meget rigtigt skal hvile på nogle grundlæggende principper, som den har været båret af de sidste 25 år. Det er altså lidt en annonce til arbejdsministeren om, at vores engagement ligger lige så meget på efterspørgselssiden som på udbudssiden.

I »Made in Denmark«, som jo var vores valggrundlag, opererede vi med en samfundskontrakt, man muligvis kunne få etableret med arbejdsgiverne, hvor man kunne tilgodese arbejdsgiverne på en eller anden måde, hvis arbejdsgiverne modsat levede op til det sociale ansvar, vi mener arbejdsgiverne skal have over for de ældre på arbejdsmarkedet, men også over for de mange tusindvis af mennesker, som har en arbejdsevne, men den er ikke helt hundrede procent, og så bliver de skubbet ud af arbejdsmarkedet.

Jeg vil også annoncere, at vi vil være utrolig optagede af en integrationspolitik, som bidrager til, at udbuddet øges, hvis vi kan få flere af vores nye danskere, altså etniske minoriteter – i nogle byområder etniske majoriteter, vil jeg så godt sige – ind på arbejdsmarkedet på en ordentlig og fornuftig måde. Det kunne i øvrigt også løse mange andre problemer i vores samfund.

Så det skal i hvert fald være min tak for en, synes jeg, god og lang, men også vigtig debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis

ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af starthjælpen og forhøjelse af introduktionsydelsen til kontanthjælpsniveau.

Af Kamal Qureshi (SF), Anne-Marie Meldgaard (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 12/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 13.00

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte et lovforslag, der indebærer, at den særlige starthjælp til udlændinge, som har opholdt sig her i landet under 7 år, afskaffes, således at disse personer får ret til fuld kontanthjælp efter samme retningslinjer, som gælder for øvrige borgere. Desuden pålægges regeringen at hæve niveauet for introduktionsydelsen til niveauet for kontanthjælp.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der her tale om en delvis genfremsættelse af et 2 år gammelt forslag. Det vil formentlig ikke overraske, at regeringens opfattelse ikke er ændret siden den gang. Tværtimod er regeringen nu endnu mere overbevist om, at indførelsen af starthjælp var en rigtig beslutning.

Som jeg nævnte sidst, gik regeringen i sin tid til valg på et optjeningsprincip til kontanthjælp. I forlængelse af dette løfte fremsatte regeringen i foråret 2002 et forslag om at indføre starthjælp og den lave introduktionsydelse, og det blev vedtaget af et flertal i Folketinget bestående af regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Regeringen opfyldte herved sit valglofte. Det er det princip og det løfte, forslagsstillerne nu vil have regeringen til at løbe fra, og det har regeringen ikke tænkt sig at gøre.